

Alianční týden modliteb 2010

„... a budete mi svědky“

10.-17. ledna 2010

Svědectví a mýty o evangelizaci

Tématem letošního ročníku Aliančního týdne modliteb je svědectví v jeho různých aspektech a podobách. Když jsem se nad tímto slovem zamýšlel, vzpomněl jsem si na poněkud drsný vtip, který svého času koloval po české církvi: „*Co mají věřící a nevěřící v České republice společného?*“ A odpověď? – „*Že nesnášejí evangelizaci.*“ I když s tímto závěrem nesouhlasím, přesto charakterizuje vnitřní pocit některých křesťanů, kterým se evangelizace stala nepříjemnou povinností, určitou náboženskou aktivitou nebo je děsí představa Svědků Jehovových dobývajících se do dveří cizích lidí či postávajících se svými časopisy v metru. Přesto nás Ježíš poslal, abychom o něm vydali svědectví, poslal nás do světa tak, jako jej poslal Otec. Nepověřil nás tím, abychom z druhých dělali křesťany, ale abychom mu činili učedníky. Vyzval nás k tomu, abychom se k němu přiznali a nestyděli se za svou víru. Je to pro nás přirozené nebo jsme natolik anonymními křesťany, že nás nikdo od nevěřících ani nerozezná? Co pro nás znamená být svědkem Ježíše Krista v dnešní době? Koho ve svém okolí považujeme za člověka, který je dobrým svědectvím? A jsme jako církve v ČR důvěryhodným svědectvím, které skutečně odráží charakter Ježíše Krista, nebo jsme někdy jen jeho karikaturou? Jaký obraz Boha svým svědectvím před lidi klademe?

Oblast svědectví a evangelizace je opředena množstvím mýtů. Má se za to, že evangelizace je jakási aktivita, kterou čas od času církve zorganizuje, aby lidé zaslechli jakousi informaci, jak se dostat do nebe. Evangelizace se v mnoha myslích vzdálila od rozměru osobního svědectví neoddělitelného od svého nositele a celku jeho života a vztahů s lidmi. Mnoho lidí říká, že na evangelizaci nemá čas. Je ale svědectví o Kristu nějakou volnočasovou aktivitou? Další zase podleli představě, že kolem sebe nemají dost lidí, kterým by mohli evangelium zvěstovat. Je to ale skutečně tak? Je prokázáno, že ať už lidé zvěstují či nezvěstují, mají v průměru stejný počet vztahů s nevěřícími lidmi. V naprosté většině jde o to, že nechceme vyjít ze své zóny bezpečí a bojíme se (často naprosto zbytečně) odmítnutí nebo výsměchu – bojíme se sami o sebe. Velká část křesťanů v ČR si stěžuje, že je tu pro evangelium velmi „tvrdá půda“ a že lidé o evangelium nestojí. Z mých zkušeností to říkají nejvíce ti, co to nikdy nezkusili. Je až příliš mnoho příležitostí ke svědectví, které jsme nevyužili a příliš mnoho iracionálního strachu mluvit otevřeně o své víře. O to více je důvodů k tomu, abychom se modlili za změnu v našich myslích i našich společenstvích. Přeji vám, aby byl i letošní Alianční týden modliteb pro vás osobně, váš sbor i společenství ve vašem městě dobrým startem k hlubšímu a přesvědčivějšímu svědectví o našem Pánu.

Mgr. Jiří Unger - Tajemník ČEA

Sbírka ATM 2010:

Již tradičně prosíme, abyste během modlitebních shromáždění uspořádali také sbírku na některý z projektů ČEA nebo na její činnost. Prosíme proto, abyste zvážili svou podporu služby ČEA a předem děkujeme za vaši štědrost. Prezenci naší vize a projektů můžete nalézt na stránce www.ea.cz

Své dary můžete zasílat s variabilním symbolem **2110** na účet ČEA u ČS a.s. - č.ú.: **00 138 083 59 / 0800**

Chcete-li podpořit některý z projektů ČEA, prosíme vás, abyste darem s **VS 2177** podpořili kampaň ČEA spojenou se 4. ročníkem konání Národního týdne manželství (www.tydenmanzelstvi.cz), jehož jsme partnery a jehož cílem je zdůraznit důležitost (současnou společností stále více opomíjeného) institutu manželství a připomenout, že manželství je vztah, o který je třeba trvale pečovat. Chtěli bychom církvim a sborům poskytnout praktické nástroje, jak se do této iniciativy zapojit, jaké akce je možné připravit, jak je komunikovat médiím a jak tento týden využít i k obnově manželství v rámci církve.

Další ročník NTM se bude konat v termínu 8.-14.2. a jeho mottem bude i vzhledem k dosud nezažehnané finanční krizi heslo z tradičního manželského slibu "V bohatství i v chudobě". Zahajovací tisková konference se bude konat 8. února 2010 v Senátu Parlamentu ČR pod záštitou místopředsedy Senátu pana doc. JUDr. Petra Pitharta.

Biblická čtení:

Skutky 1: 6-10.

Evangelia.: Lukáš 24: 1-5

Starý zákon: Izajáš 52: 7-10

Denní zamyšlení

Myslíte, že je těžké svědčit o Kristu? Co k tomu říká Bible? A co to vůbec znamená?

Jaká byla poslední Ježíšova slova zde na zemi? Kniha Skutků a historie křesťanství začíná posledním Ježíšovým přáním:

„budete mi svědky ...“ o tom, že Ježíš vstal z mrtvých a Jeho království je všem na dosah skrze víru v něj. Mnozí křesťané znají tento oddíl zpaměti, ale jen někteří jej opravdu žijí. Proč je pro nás tak těžké následovat Ježíšova poslední slova? Docela nepohodlné a burčující téma pro týden modliteb...

Tajemstvím tohoto velkého poslání je věta, která mu předchází: „přijmete moc Ducha Svatého přicházejícího na vás...“ Dobrou zprávou pro svět je, že Ježíš žije. Dobrou zprávou pro nás jako Jeho učedníky je, že nemusíme přesvědčovat svět našimi slovy: to je práce Božího Ducha! Jako křesťané jsme svědky skutečnosti, že zakoušíme dílo Boží v našich vlastních životech skrze přítomnost Jeho Ducha v nás. Být svědkem se týká toho, kým jsme: nádherným stvořením, milovanými syny a dcerami a místem, v němž přebývá Duch Svatý.

Jsme svědky tím, jak žijeme s naším Pánem – zde a nyní. Svět uvidí, že Bůh je skutečný, spíše podle toho, jak žijeme a mluvíme, než podle toho, že budeme ukazovat svou morální dokonalost a biblické znalosti.

Být svědkem není synonymum pro křesťanský aktivismus. Týká se to našeho duchovního života s Kristem, který působí změnu v našem světě a společnosti.

Tento týden se podíváme zblízka na některé důležité aspekty života svědka: vyznávání, volání k Bohu, hlásání, poslání, probouzení žárlivosti. Naše svědectví o Bohu má svůj zdroj v modlitbách, hledáním cest a přítomnosti Všemohoucího v našem životě a našimi přímluvami za lidi kolem nás.

Tip:

Přemýšlejte během tohoto týdne, co pro vás konkrétně znamená být někým, kdo svědčí o Ježíši Kristu.

Chvála:

Můžeme Bohu děkovat za to, kým je: stvořitel, spasitel a milující Otec, který se sklání ke světu a k nám osobně.

Modlitební témata:

- Vyznejme Bohu naši slabost a prosme o nový oheň a inspiraci ke svědectví.
- Modleme se, aby nám Bůh pomohl z našeho života odstranit to, co není dobrým svědectvím o něm.
- Modleme se za naše otce ve víře – ty, kdo svědčili o Bohu nám.
- Modleme se za pokoj pro Jeruzalém a Blízký východ.

Biblická čtení:

Římanům 10: 8-10

Evangelia: Lukáš 24: 13-17

Starý zákon: Deut. 30: 9-16

Denní zamyšlení

Jaké svědectví vychází z našeho srdce? Skutečně věříme tomu, co vyznáváme? Je to, co vyznáváme také dosvědčeno skutky?

Nejde o to, jak velcí jsme my, ale jak velký je náš Bůh. Jsme povoláni k tomu, abychom dosvědčili tomuto světu důvod naší naděje. Svět hledá naději. Svět hledá to, co vy a já můžeme nabídnout skrze naše vyznání Ježíše Krista.

Vyznání zahrnuje vyznávání našich hříchů stejně tak jako vyznávání naší víry. V 1 Jan 1:8-9 vidíme, že je pro nás důležité uznat, že jsme před Bohem zhřešili. Pokud nejsme ochotni vyznat naši vlastní hříšnost před Bohem, nejsme ani schopni vyznat naši víru v Boha, který nás spasil od hříchů smrti na kříži. Vyznávání našich hříchů nás vede k vyznání naší víry v Ježíše a tomu, co pro nás učinil.

Bůh nás povolal, abychom se stali Jeho svědky a vyznávali Ježíše před ostatními lidmi. Ve Skutcích vidíme, že původně bázlívní učedníci byli proměněni v lidi ochotné zemřít pro svou víru a svědčit jiným. Nebáli se vyznat svou víru v Ježíše Krista a moc, která je provázela, zasáhla všechny kouty tehdy známého světa. Jakou proměnou prošli? Proč jsme my tak jiní? Pokud se to mohlo stát skrze Ježíše, který vyslal své učedníky do celého světa kázat evangelium všemu stvoření (Mar. 16:15), co je pak On mocen učinit skrze tebe a mne?

Tip:

Zkoumejte tento týden všechna svá vyznání – chvály, modlitby, slova atd. Skutečně věříte tomu, co jste řekli?

Modlitba:

Modlitba je ztišení před Boží tváří v jistotě, že On slyší. Před modlitbou je dobré se upokojit, jako když dítě leze na klín svému otci. Upokojit své myšlenky chvílí ticha nebo usebrání, uctíváním nebo chválou.

Modlitební témata:

- Modleme se za Boží milost a pomoc k pokání pro nás, naše společenství i náš národ.
- Modleme se, aby to, co vyznávají křesťané a církve v ČR, bylo čím dál autentičtější a abychom se nebáli otevřenosti a zranitelnosti.
- Modleme se za větší atmosféru milosti a důvěry v našich společenstvích.
- Modleme se za další sbory v našem městě.

Biblická čtení:

Římanům 10: 11-13

Evangelia: Lukáš 24: 13-19a

Starý zákon: Genesis 12: 1-9

Denní zamyšlení

Existuje jedna věc, která spojuje křesťany a odlišuje je od ostatních. Jsou součástí společenství těch, kteří vzývají jméno Hospodina. To zahrnuje všechny lidi, kteří byli povoláni ze světa, ale žijí rozptýleni po celém světě. Bůh povolává každého jednotlivě jménem a člověk odpovídá tím, že vzývá jméno Pána.

Abrahám, otec všech věřících, je nám vzorem. Je povolán ze země Ur a přichází do zaslíbené země. Zjistí ale, že je obsazena a tak mu nezbývá, než stále putovat. Když se mu Hospodin zjeví u dubu v More, Abraham zde postaví oltář viditelně před zraky všech uctívačů jiných božstev: „postavil tam oltář Hospodinu a vzýval Hospodinovo jméno“ (Gen 12:8).

Náš první dojem je, že se Abraham ukrývá a modlí za oltářem a prosí Boha o záchranu a pomoc. Abraham ale naopak vyhlašuje jméno Hospodina. On nejenom *volá*, ale přímo *provolává a vzývá* jméno Hospodinovo nad zemí, kde stojí. Prohlašuje Hospodina jako majitele půdy, kterou mu zaslíbil. „Hospodinova je země se vším, co je na ní“ (Žalm 24).

Totéž svým způsobem opakujeme každou neděli, když se scházíme k bohoslužbám. Provoláváme vládu Krista nad světem ve zvěstování, v našich modlitbách a našimi písněmi. Zároveň jsme jako křesťané povoláni vyjít za zdi našich modliteben a kostelů a konfrontovat moderní pohany ve světě a na jejich vlastním hřišti s evangeliem. Víra není soukromou záležitostí.

Zmocnění Jeho Duchem vzýváme Boha a vyvyšujeme Jej misijním způsobem života právě na místech, kde se zástupy klaní modlám. Bůh navíc nikomu nestrání. Ať už máme různou barvu kůže, pocházíme z různé sociální vrstvy nebo zaujímáme různé postavení, všichni uctíváme stejného Pána. Jako náš Spasitel je stejně štědrý ke všem, kteří vzývají a posvěcují Jeho jméno ve svých životech.

Naslouchající modlitba:

Modlitba není jen ztišením a vědomím Boží přítomnosti. Je také nasloucháním tomu, co nám chce říci. Není třeba spěchat. Dejte Bohu čas, ať k vám mluví. Použijte například modlitbu nad Písmem nebo některý z žalmů.

Modlitební témata:

- Modleme se, abychom mohli svědčit v našem každodenním prostředí – v práci, ve škole, v rodině atd.
- Vzývejme Hospodinovo jméno nad naší zemí. Modleme se za všechny v moci postavené.
- Modleme se za ty, kdo ač v moci postavení, se ke své víře nebojí přihlásit veřejně.
- Modleme se za naše město a žehnejme mu.

Biblická čtení:

Římanům 10: 14 - 15

Evangelia: Lukáš 24: 17-21

Starý zákon: Jonáš 3

Denní zamyšlení

Kázání je v našich myslích spojeno s postavou kazatele či faráře, který od kazatelny zvěstuje Slovo Boží a evangelium – za nás. Je to ale biblický pohled? A jak mohou naši blízcí a přátelé uvěřit, pokud od nás nikdy neuslyší, jakou naději máme v Bohu?

Křesťané mají poslání hlásat evangelium celému světu. Prvním „křesťanským“ kazatelem je Ježíš, který předal tradici kázání na své učedníky, kteří postupně přijímali zvěstování jako svou prioritu (Sk. 6:2).

Navzdory naší dnešní vysoce sofistikované komunikační technologii a technickým novinkám je naprosto jasné, že jednoduché poselství Božího Slova v moci Ducha Svatého zůstává tím nejúčinnějším prostředkem zvěsti evangelia.

Bylo by chybou nechávat tento úkol pouze na „profesionálech“, tzn. na kazatelích a kněžích. Žijeme mezi lidmi, jejichž cesta do církve se stala mimořádně zarostlou. Nemůžeme očekávat zázrak, že lidé sami začnou vyhledávat přístřeší katedrál s úmyslem naslouchat duchem naplněnému kázání a tak nalézt cestu k Bohu. Proto se Kristovo „Jděte!“ stává tím více naléhavějším. Jděte k lidem tam, kde žijí, mluvte a žijte evangelium mezi nimi. Je pravděpodobné, že současný člověk bude více osloven životním stylem a věrohodností života, který jakkoliv nedokonale, přesto nese křesťanskou stopu. Neexistuje nic jako zhuštěné sterilizované evangelium, něco co by mohlo být vytaženo z Bible, úhledně zabaleno a pak rozdáváno se záruční dobou. Kristovo evangelium je vždy spojeno s osobou, která ho přináší. Taková osoba se stává „pátým evangeliem“, viditelným Slovem Božím.

Proto nejpřirozenějším prostředím pro sdílení je místo, kde bydlíme nebo pracujeme: zaměstnanec, který je odborníkem ve své profesi, obyvatel mezi svými sousedy, student mezi svými spolužáky. Zde má každý křesťan nezastupitelnou roli - den za dnem vycházet do Božího světa uplatňovat radu Františka z Assisi: *Evangelium kaž vždy – a bude-li nutné, použij k tomu i slova.*

Tip:

V dnešních modlitbách použijte biblické texty, které obsahují zaslíbení od Boha (např. Žalm 103 nebo 111).

Modlitební témata:

- Modleme se za děti a mládež v naší zemi.
- Modleme se za Boží ochranu pro rodiny a manželství a za Boží blízkost a pomoc pro rozvedené a rodiče, kteří vychovávají děti sami.
- Modleme se za pracovníky s dětmi a mládeží v církvi a to aby další generace nově a plně porozuměla svému úkolu při zvěstování evangelia svým vrstevníkům.
- Modleme se za mezigenerační vztahy v církvi a vzájemné žehnání mezi generacemi.

Biblická čtení:

Římanům 10: 15-17

Evangelia: Lukáš 24: 25-27

Starý zákon: Izajáš 6: 5-9

Denní zamyšlení

Proč a k čemu jsme byli posláni? Co pro nás jako jednotlivce i jako církev znamená Ježíšovo slovo z Jana 20:21: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás." ? Je to pro nás jen další fráze nebo si uvědomujeme hloubku tohoto poslání?

Každý z nás je poslán vydat svědectví o Ježíši Kristu tam, kde právě je - ve své rodině, práci, ve škole, v zaměstnání. Jako křesťané si musíme být vědomi skutečnosti, že všichni z nás jsou Bohem posláni.

Zřejmě bychom se mohli (opět) podívat na známé „misijní oddíly“ jako Matouš 28:19: *Jděte tedy a učíte mými učedníky všechny národy* a Skutky 1:8 *Budete mi svědky*. Ale tyto texty jsou užívány tak často, že už žijí svým vlastním životem a jsou používány k zaměření se na specifickou skupinu lidí se specifickým povoláním – na misionáře. A to

z nás, kteří nejsme misionáři, snímá odpovědnost – nebo si to alespoň myslíme.

Ale ve skutečnosti neexistuje nic takového jako dělení na „profesionální misionáře“ a „ostatní věřící“. Všichni z nás jsme misionáři, každý z nás má své poslání dané novým životem v Kristu, který jsme přijali. Jedinou otázkou je, zda tomuto poslání řekneme své ANO. Zda mu dáme přednost před jinými zdánlivě lákavými nabídkami. Zda i my zareagujeme jako prorok Izajáš a odpovíme „Zde jsem, pošli mne.“

Tip:

Zkoumejte, ke komu vás Bůh posílá? Vidíte ve svém životě od Boha nějaké specifické poslání?

Přímluvná modlitba:

Přímluvná modlitba není pouze předkládáním seznamu našich žádostí Bohu, ale ochota vyjít a být Bohu k dispozici, pokud i mě chce použít k jejich vyslyšení. Je vyjádřením vztahu s Bohem i lidmi.

Modlitební témata:

- Modleme se za ty, kterým jsme svědčili o Bohu nebo jim chceme svědčit. Za to, abychom v dalším roce mohli někoho doprovázet při obrácení se k Bohu.
- Modleme se za ty, kdo jsou pronásledováni pro svou víru.
- Modleme se za generaci mezi 40-65 lety, která je v ČR jednou z nejuzavřenějších vůči evangeliu.

Biblická čtení:

Římanům 10: 18-19

Evangelia: Lukáš 24: 28-35

Starý zákon: Žalm 19

Denní zamyšlení

Jak vzbudit žárlivost ve světě, kde jsou skepse, nevíra, pochybnost a cynismus považovány za znak inteligence a ten, kdo věří, je brán za naivního slabocha? Jak probudit zájem o víru, když je krédem: „Je mi jedno, čemu věříš, pokud tomu nevěříš až moc.“ ?

Žárlivost obvykle není příliš dobrá vlastnost a probouzet v druhých žárlivost se považuje snad za ještě něco horšího. V dnešním biblickém oddílu Pavel překvapivě hovoří o Bohu, který vzbudí v Izraeli žárlivost (Římanům 10:19).

Jak můžeme my evropští křesťané vzbudit žárlivost u nevěřících na dobrou zprávu Ježíše Krista a život, který v něm máme? Není to snad neproveditelný úkol? Mnoho Evropanů má velmi negativní pohled na církev. Vidí ji jako zdroj morálního útlaku a konzervatismu. Jak můžeme tento pohled změnit?

Je téměř nemožné změnit pohled lidí na abstraktní pojmy jako „křesťanství“ nebo „církev“. Ale i malé skupinky křesťanů a jednotlivců *mohou* v tomto ohledu způsobit obrovskou změnu. Lidé ve skutečnosti chtějí vidět, zda to, co máme v Kristu, je skutečné.

Můžeme lidem ukazovat svými *slovy*, že křesťané podporují pokoj, pravdu a smíření. Nejviditelnější je ale náš životní styl. Vzbuzujeme u ostatních žárlivost na naše nejhlubší hodnoty tím, že pečujeme, podporujeme a milujeme ty, kteří se ocitli v nouzi? Skutky hovoří stejně hlasitě jako slova!

Přesto text Římanům 10:19 ukazuje, že je to nakonec Bůh sám, kdo vzbudí v Izraeli žárlivost. My jsme jen jeho spolupracovníci. O to větší máme důvod prosit Boha, aby otevřel v Evropě dveře evangeliu a abychom my jako jeho církev vzbudili u ostatních žárlivost, a oni mohli poznat Ježíše jako cestu, pravdu i život.

Děkováná modlitba:

V modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás. (1 Tes 5:18)
Děkujeme nejen v modlitbách za vše, co od Boha máme, ale celým naším stylem života.

Modlitební témata:

- Modleme se, aby náš život v lidech probouzel otázky po Bohu a důvodu naší naděje a radosti.
- Modleme se za Izrael, aby v něm Bůh dále probouzel žárlivost svým evangeliem.
- Modleme se za své rodiny a ty, kdo v nich ještě nepoznali Boha.

Sobota ■ V moci Ducha Svatého

„... a v přesvědčivé
plnosti“
(1. Tes. 1:5)

Biblická čtení:

1 Tesalonickým 1:5

Evangelia: Lukáš 24: 36-53

Starý zákon: Izajáš 55: 6-13

Denní zamyšlení

Přichází naše svědectví v přesvědčivé plnosti a je doprovázeno Boží mocí? Je založeno na líbivých slovech, tricích či manipulaci druhých nebo je nepředstírané a prezentuje Krista věrohodně?

Pavel v listu Tesalonickým píše: „... neboť naše evangelium k vám nepřišlo pouze v slovech, ale i v moci Ducha svatého a v přesvědčivé plnosti; vždyť víte, jací jsme byli mezi vámi kvůli vám.“

Mnoho lidí se ptá, proč je v naší zemi tak málo křesťanů. I přes různé výmluvy to není primárně vinou nepřátelského nevěřícího světa kolem nás a historických a socio-kulturních okolností, ale církve samotné a toho, že nejsme věrohodným a přesvědčivým svědectvím o plnosti Kristově, které by bylo doprovázeno ve větší míře jeho mocí.

Na příkladu působení apoštola Pavla v Tesalonice můžeme vidět, co to znamená přinášet evangelium v přesvědčivé plnosti. Pavel zvěstoval:

- s odvahou přes mnohý těžký zápas (1 Tes. 2:2)
- bez nekalých úmyslů (1 Tes 2:3; 2:5)
- tak, aby se líbil Bohu a ne lidem (1 Tes 2:4; 2:6)
- s ochotou dát i svůj život za ty, k nimž mluvil (1 Tes 2:8)
- s ochotou pracovat s obrovským úsilím a námahou (1 Tes 2:9)

Naše přesvědčivost jako církve i jako jednotlivých křesťanů se ale odvíjí i od dalších věcí a otázek, které je nutné si položit:

- Jsme jako církev skutečně jiní než tento svět nebo jsme mu k nerozeznání podobní či pod jeho úrovní?
- Jsou naše životy takové, abychom se nezdráhali druhým říkat „ať napodobují nás i Pána“?
- Očekáváme Boží jednání a moc Ducha Svatého nebo jsme rezignovali?

Tip:

Vidíte nějakou překážku, proč nám Bůh nesvěřuje více své moci?

Žehnající modlitba:

Žehnání je přání Božího jednání, požehnání a přítomnosti v životě druhého člověka. Na konci bohoslužeb požehnejte jeden druhému.

Modlitební témata:

- Modleme se za víru a důvěru církve v moc Ducha Svatého.
- Modleme se za nemocné v našich společenstvích i kolem nás.
- Modleme se za více evangelistů a lidí, kteří by povzbudili církev ke zvěstování evangelia v přesvědčivé plnosti.
- Modleme se za nepřátele církve i naše osobní.

Biblická čtení:

Skutky 4:19-31 a 28: 28-31

Evangelia: Lukáš 24: 48-53

Starý zákon: Žalm 51:12-17

Denní zamyšlení

Od věřících se očekává, že půjdou a ponесou Ježíšovu zvěst druhým. Skutečností ovšem je, že svědectví beze strachu je pro nás často ještě výzvou... Proč tomu tak je?

Smělost pramení z harmonického vztahu s Bohem a z vidění neviditelného království Božího jako pravé skutečnosti. Zároveň pochází i ze ztráty strachu o sebe sama v bezpečí Boží lásky vůči nám.

V Novém zákoně máme několik seznamů ovoce a darů Ducha. Jedním z darů Ducha, i když ne nezbytně takto označovaným, je „smělost“. Řecké slovo *parrhèsia*, které nalézáme v Bibli mnohokrát, ukazuje na něco, co může dát bázlivým a ustrašeným lidem pouze Duch Boží. Pro apoštola Pavla není nebojácnost získaná vlastnost, něco co by člověk obdržel jednou provždy. Musí být darována, čas od času, shůry. Čtvrtá kapitola Skutků hovoří o „smělosti“ více než kterákoli jiná část Písma. Dozvídáme se tam, že nemá nic společného s intelektem nebo dobře zásobenou knihovnou. Schopnost sdílet evangelium bez vnitřního strachu z ostatních je stejně důležitá jako sdílet jej bez vnějších překážek.

„V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry i za mne, aby mi bylo dáno pravé slovo, kdykoliv promluví. Tak budu moci směle oznamovat tajemství evangelia“ (Ef.6: 18-19). Toto prohlášení následuje přímo po zmínce o potřebě duchovního boje a obléknutí si duchovní výzbroje. V životě může platit poslední verš knihy Skutků a rovněž našeho týdne modliteb: „Hlásal království Boží a učil o Pánu Ježíši Kristu se vsí otevřeností a bez překážek“.

Modlitební témata:

- Modleme se za misionáře, kteří vyšli z vašich společenství nebo měst.
- Modleme se za obnovení modlitebního života české církve.
- Modleme se za evangelizační aktivity ve vašem městě i na celonárodní úrovni.
- Modleme se za cizince ve vašem městě.
- Prosme za dar smělosti pro sebe i další křesťany v našem městě.

Modlitba a spolupráce

Duchovního průlomu se nedá dosáhnout zbraněmi ani pomocí peněz. Žádné lidské snažení, efektivnější využití zdrojů nebo brilantní strategie samy o sobě nejsou schopny přinést trvalou duchovní změnu. Naše jednota, pokud nemá být jen abstraktním pojmem a ekumenismem „shora“, musí vést k praktické spolupráci a partnerství. Výzvy, které před českou církví stojí, jsou nad síly jakéhokoli solitéra. Aby ale naše spolupráce byla účinná a udržitelná a nikoli povrchní, musí být založena na působení a inspiraci Ducha Svatého.

Pouze proces založený na modlitbě je schopen překonávat výzvy spojené s našimi často komplikovanými vztahy, kulturními a duchovními odlišnostmi, s technickými i strategickými otázkami. Modlitba je naprosto centrální pro dobrou spolupráci ve službě a to jak na úrovni místního sboru, úrovni města či celé země. A nejde jen o zbožnou frázi.

Modlitba je zásadně důležitá pro kvalitní vztahy a jakékoli partnerství je založeno na dobrých vztazích. Otevřenost, důvěra, pokládání jeden druhého za lepšího sebe a oddanost jednat v nejlépeším zájmu toho druhého může být dlouhodobě přítomná jen v kontextu modlitby.

Modlitba je klíčová při tvorbě konsensu a hledání priorit a cílů Království Božího ve službě. Pochopení a ocenění odlišných perspektiv a připravenost naslouchat jeden druhému i Bohu hraje v partnerství nesmírně významnou roli. Bez modlitby v centru vizí inspirované spolupráce bude jakékoli úsilí v partnerství bezmocné.

Modlitba je zásadní pro trvalost a efektivitu partnerství. Skutečná duchovní změna vyžaduje čas, dlouhodobé partnerství a výjimečnou duchovní stálost. Nepředstíraný zájem, hluboká pozornost a schopnost být s druhým cele, zůstat zranitelný, nastavit druhou tvář a radovat se i v křivdách – to je Kristus mezi námi. Modlitba je nástrojem, jak odolávat tlaku Zlého na rozdělení a neutralizaci svědectví církve. Není jen volitelným doplňkem. Ježíš je Semper Major - vždy větší, než si myslíme. To je důvod k pokoře v našem myšlení i spolupráci s druhými.

Rada České evangelikální aliance

Tomáš Dittrich – Církev Křesťanská společenství

Daniel Fajfr – Církev bratrská

Gloria Ginn – Greater Europe Mission

Dave Patty – Josiah Venture, KAM

Tomáš Chvojka – Nový život

Aleš Navrátil – Apoštolská církev

Milan Pecka – SCEAV

Daniel Kuc – Bratrská jednota baptistů

Pavel Vopalecký – Křesťanské sbory

Pavle Kuchynka – Evangelická církev metodistická

Posláním ATM jako modlitební iniciativy ČEA je:

- Upevňování jednoty Božího lidu skrze modlitbu a společná vyznání.
- Společné díkůvzdání za uplynulý rok a vyvyšování Hospodina.
- Vzájemné žehnání mezi sbory ve městě nebo v regionu, svědectví z různých sborů, povzbuzení, vyznání potřebnosti druhých církví a respektu k jejich službě a odlišnostem.
- Přímluvy za konkrétní lokalitu (město, kraj), za konkrétní službu jednotlivých sborů a křesťanských aktivit, za konkrétní kroky v evangelizaci, přímluvy za potřeby města/lokality.
- Žehnání místním v moci postaveným, soudcům, policistům atd.
- Příležitost ke společnému pokání z nedostatků církve, z toho, že dostatečně nejdeme coby jednotlivci i kolektivy za Hospodinem. Východisko pro budování vztahů mezi zástupci jednotlivých lokálních sborů a farností.
- Manifestace jednoty Božího lidu vůči místní komunitě.

ATM má v ČR dlouhou tradici a jeho konání bylo za doby minulého režimu jednou z mála příležitostí k setkávání k modlitbám napříč denominacemi. ATM je modlitební iniciativou, jejíž vznik je datován do roku 1856, a která byla průvodním znakem probuzení v USA a Velké Británii. ATM je v současnosti jedním ze základních kamenů práce ČEA a jeho náplň a duchovní význam jsou spojeny se smyslem její existence. Cílem ČEA je nejen organizovat ATM, ale také učinit jej vrcholem fungující organické spolupráce a partnerství mezi křesťany na lokální i národní úrovni.

Česká evangelikální aliance

Posláním České evangelikální aliance je „Inspirovat evangelikální křesťany ke sdílení evangelia, službě a spolupráci, být jejich hlasem v dnešní společnosti“.

ČEA je ve spolupráci se svými členy:

- nástrojem jednoty a spolupráce a katalyzátorem společného vlivu a působení evangelikálních křesťanů založeného na jednotě a pravdě v Kristu.
- hlasem evangelikálních křesťanů ve veřejném prostoru a prorockým hlasem vůči společnosti.
- motivuje, mobilizuje a rozvíjí evangelikální křesťany, kteří se jako aktivní občané angažují, aby království Boží bylo nepřehlédnutelné v každé oblasti života naší společnosti.
- poskytuje servis v oblasti strategických zájmů a potřeb svých členů.

Kontakt:

ČEA, Plzeňská 166, 150 00 Praha 5

mobil: 777 842 000

e-mail: info@ea.cz

web: www.ea.cz

bankovní účet u ČS a.s. - č.ú.: 00 138 083
59 / 0800

Členem ČEA se může stát osoba starší 18 let (jednotlivý člen), místní sbor, organizace, hnutí nebo denominace (kolektivní člen) ztotožňující se s posláním, cíli a vyznáním víry ČEA.

Členství v ČEA poskytuje transparentní prostředí založené na vztazích a zřetelný základ v Kristu a autoritě Písma, na němž mohou křesťané spolupracovat nejen na lokální úrovni, ale také v otázkách celonárodní důležitosti a rozměru, kde je třeba pozvednout společný hlas.

Bez svých členů „aliance“ nic neznamena – být součástí ČEA jako sbor, organizace či jednotlivec představuje více než pouhou podporu naší práci. Stáváte se integrální součástí organizace, jejíž hlas je respektovaný, která představuje rozsáhlou síť vztahů spolupráce a zkušeností a která je zdrojem informací a expertíz z ČR i ze zahraničí. Jsme hrdí na to, kolik rozmanitosti mohou naši členové nabídnout. Výzvy, které stojí před církví 21. století se nedají vyřešit novou sérií programů. Je třeba znovu objevit křesťanství pro celek života v jeho rozmanitosti, učit se a koncentrovat zkušenosti.

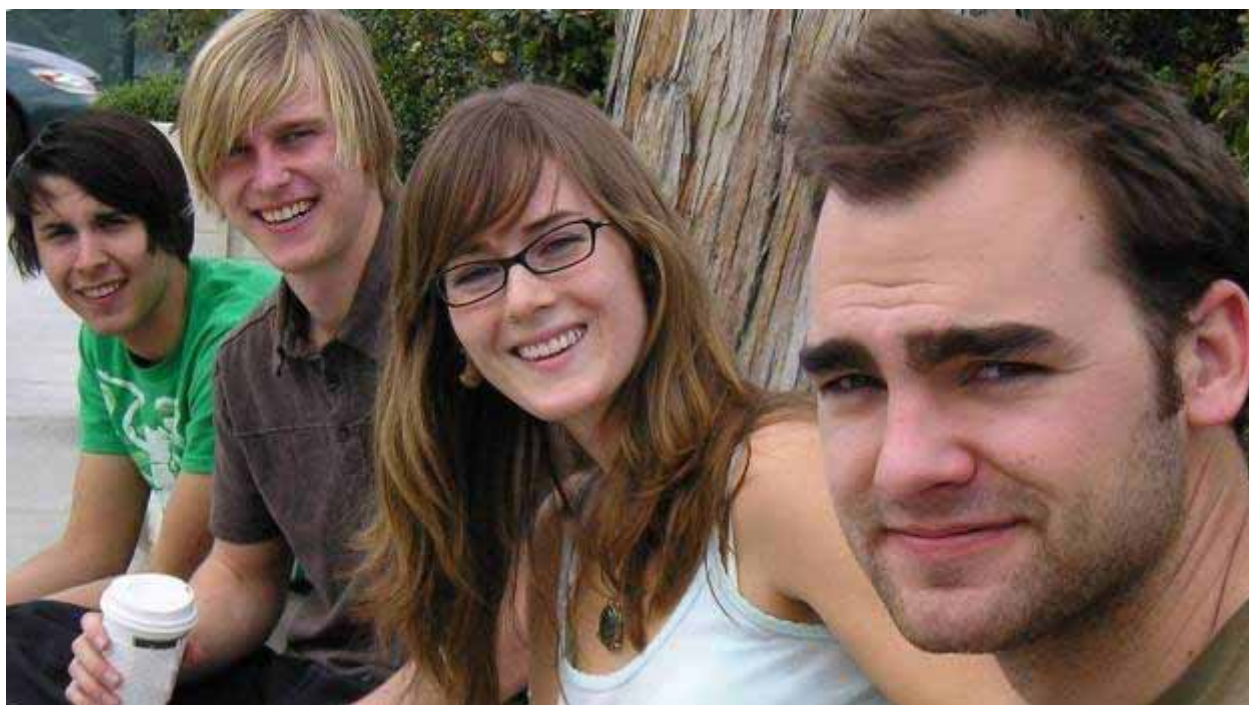
Spojujeme **lidi**,
kteří mají
co **dát.**

Česká evangelikální aliance

Rozpis bohoslužeb ATM 2010

Den	Místo bohoslužby	Čas
Neděle 10.1.		
Pondělí 11.1.		
Úterý 12.1.		
Středa 13.1.		
Čtvrtek 14.1.		
Pátek 15.1.		
Sobota 16.1.		
Neděle 17.1.		

Alianční týden modliteb 2010

Česká evangelikální aliance